

**ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ
ΠΟΥ ΔΟΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ
ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ**

**ΚΑΤ' ΕΦΕΣΗ
ΚΑΙ
ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ**

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Μέρος 2 (Ποινικές Υποθέσεις)

3 Ιανουαρίου, 1991

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στες]

ΙΕΡΟΘΕΟΣ ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, ΑΛΛΩΣ ΡΟΜΠΑΣ,

Εφεσείων.

v.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5384).

Ποινική Δικονομία— Διάταγμα κράτησης του κατηγορουμένου μέχρι τη δίκη του από το Κακούργιοδικείο —Ο Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμος, Κεφ. 155, Άρθρο 48—Διακριτική ευχέρεια — Αρχές

που εφαρμόζονται.

Η Έφεση αφορά το πιο πάνω διάταγμα κράτησης του εφεσείου-
ντα που εκδόθηκε από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού μέχρι
τη δίκη του από το Κακουργιοδικείο για κατηγορίες μεταφοράς
πιστολιου χωρίς άδεια του Υπουργικού Συμβουλίου κατά παρά- 5
βαση του άρθρου 4 (1) (2) (α) του Περί Πυροβόλων Όπλων
Νόμου 38/74 όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 27/78 και για κα-
τοχή πιστολιού κατά παράβαση του άρθρου 4 (1) (2) (β) του ιδίου
Νόμου, για τον λόγο ότι ο πρωτόδικος δικαστής δεν έκαμε στοι- 10
χειώδη αναφορά στα γεγονότα της υπόθεσης για να αιτιολογήσει
την κρίση του όταν αποφάσισε να εκδόσει το πιο πάνω διάταγμα.

Το Ανώτατο Δικαστήριο αφού αναφέρθηκε στη σοβαρότητα
των κατηγοριών που αντιμετώπιζε ο κατηγορούμενος απέρριψε
την έφεση και έκρινε ότι η απόφαση του πρωτόδικου δικαστή ήταν 15
ικανοποιητικά αιτιολογημένη και η άσκηση της διακριτικής του ευ-
χέρειας ακολούθησε τη νόμιμη διαδικασία.

Η έφεση απορρίπτεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν.

Λουκαΐδης και άλλοι ν. Αστυνομίας (1988) 2 Α.Α.Δ. 119.

Έφεση.

Έφεση από τον Ιερόθεο Μιχαήλ Χριστοδούλου άλλως
Ρόμπα εναντίον του διατάγματος του Επαρχιακού Δικασ-
τηρίου Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υποθέσης 39955/90)
με την οποία ο Ε.Δ. Παρπαρίνος διέταξε την κράτησή του 25
μέχρι την δίκη του από το Κακουργιοδικείο.

Σ.Μ. Πατσαλίδης, για τον εφεσεύοντα.

*Ρ. Γαβριηλίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας,
για την εφεσίβλητη.*

Α. ΛΟΙΖΟΥ, ΠΡ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα
εκδώσει ο δικαστής κ. Χρ. Αρτεμίδης. 30

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Η ενώπιον μας έφεση αφορά στο
διάταγμα που εξέδωσε το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού
για την κράτηση του κατηγορουμένου μέχρι της δίκης του
από το Κακουργιοδικείο, που θα συνέλθει στη Λεμεσό
στις 14 Ιανουαρίου, 1991. Οι κατηγορίες που αντιμετώπι- 35

5 ζει ο κατηγορούμενος είναι για μεταφορά πιστολιού χωρίς άδεια του Υπουργικού Συμβουλίου, κατά παράβαση του άρθρου 4 (1) (2) (α) του Περί Πυροβόλων Όπλων Νόμου 38/74, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 27/78, και για κατοχή πιστολιού κατά παράβαση του άρθρου 4 (1) (2) (β) του ίδιου Νόμου.

10 Ο δικηγόρος του κατηγορούμένου έφερε ένσταση για την κράτηση του, ο δικαστής όμως έκρινε πως αυτή επιβαλλόταν με το σκεπτικό που εκθέτει στην προσβαλλόμενη απόφαση.

15 Κατά τη συζήτηση της έφεσης, ο δικηγόρος του κατηγορουμένου αναφέρθηκε στη νομολογία μας, που διέπει το επίδικο θέμα, όπως έχει εξελιχθεί βάσει φιλελευθέρων αρχών που υιοθετούνται σήμερα από χώρες με νομικό σύστημα που βασίζεται σε δημοκρατικές αρχές που διασφαλίζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα. Στη χώρα μας η νομολογία πάνω σ' αυτές τις αρχές δημιουργείται κυρίως από την εγκαθίδρυση της Δημοκρατίας και εξελίσσεται συνεχώς. Σχετική απόφαση, στην οποία συνοψίζονται οι 20 αρχές, βάσει των οποίων ενεργεί το δικαστήριο όταν επιλαμβάνεται τέτοιου ζητήματος είναι η *Λουκαϊδης και άλλοι ν. Αστυνομίας* (1988) 2 Α.Α.Δ. 119.

25 Η μελέτη που μας παρουσίασε ο δικηγόρος του κατηγορουμένου, και αναφέρεται στις ισχύουσες πάνω στο ζήτημα αρχές, ήταν εμβριθής και ορθή. Ο βασικός λόγος που πρόβαλε για την κατ' έφεση ακύρωση του προσβαλλόμενου διατάγματος είναι πως ο δικαστής όταν αναφέρεται στην απόφαση του σε ένα από τα κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη για την κράτηση ενός κατηγορουμένου μέχρι 30 της δίκης του, την πιθανή δηλαδή καταδίκη του, δεν εκάμε έστω και στοιχειώδη αναφορά στα γεγονότα της υπόθεσης, όπως αυτά παρουσιάζονται στις καταθέσεις που ήσαν ενώπιον του, για να αιτιολογήσει την κρίση του.

35 Έχουμε εξετάσει με προσοχή την υπόθεση, όπως έχει παρουσιαστεί ενώπιον μείς και με βάση τις αρχές της νομολογίας, όπως έχουν συνοψιστεί στην υπόθεση *Λουκαϊ-*

δης, κρίνουμε ότι η απόφαση του πρωτόδικου δικαστή είναι ορθή και ικανοποιητικά αιτιολογημένη. Η άσκηση της διακριτικής του ευχέρειας ακολούθησε τη νόμιμη διαδικασία και γι' αυτό το λόγο δεν μπορούμε να επέμβουμε για να ανατρέψουμε την απόφαση του.

5

Αναφορικά με το ειδικό θέμα που έθιξε ο δικηγόρος, ότι δηλαδή ο πρωτόδικος δικαστής δεν αναφέρθηκε με κάποια λεπτομέρεια στα γεγονότα της υπόθεσης, όπως εμφανίζονται στις καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας, για να καταλήξει στο συμπέρασμα πως υπάρχει πιθανότητα καταδίκης του στο βαθμό που μπορούσε να προβλεφθεί από αυτές, παρατηρούμε το εξής. Ο δικαστής κάμνει ειδική μνεία στην απόφαση του ότι έλαβε υπόψη του και τα γεγονότα της υπόθεσης, χωρίς βέβαια να τα αναλύει. Και αυτό ασφαλώς ήταν ορθό γιατί δεν ήταν έργο του να συζητήσει τη μαρτυρία και να καταλήξει σε ευρήματα. Στο σημείο αυτό αναφέρουμε ότι ο δικαστής που εξέδωσε το κρίνόμενο διάταγμα είναι ο ίδιος που παρέπεμψε τον κατηγορούμενο σε δίκη, αφού τέθηκαν ενώπιον του οι καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας.

10

15

20

Οι κατηγορίες που αντιμετωπίζει ο κατηγορούμενος είναι σοβαρές, η δε ποινή που προβλέπεται γι' αυτές είναι φυλάκιση δια βίου. Αφού εξετάσαμε τα ιδιαίτερα περιστατικά της υπόθεσης, όπως έχουν εκτεθεί ενώπιον μας, κρίνουμε πως το επίδικο διάταγμα δεν μπορεί να προσβληθεί.

25

Η έφεση απορρίπτεται.